

РЕШЕНИЕ

№ 25972

гр. София, 04.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7775** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ГД „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП против Решение № 2965 от 24.06.2024 г., постановено по НАХД № 3235/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав. С решението е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление /НП/ № 753433-F742551/01.02.2024 г., с което на "ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД, на основание чл. 278б, ал. 3 ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 18926,17 лв., за извършено нарушение по чл. 127и, ал. 1 ДОПК.

В касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение, с доводи, че съдът неправилно е приел, че с непосочване в АУАН датата и мястото на административното нарушение, субектът на отговорността е лишен от правото на защита. Твърди, че както АУАН така и НП съдържат изискуемите реквизити. Счита, че в случая не намира приложимост чл.28 ЗАНН. По тези съображения, подробно мотивирани в касационната жалба и поддържани в депозираните на 15.10.2024г. писмени бележки от процесуалния представител на касатора се иска отмяна на въззивното решение и постановяване на друго, с което издаденото наказателно

постановление да бъде потвърдено. Претендира се присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ответника.

С молба от 04.11.2024 г. касаторът, чрез упълномощения адвокат, е поискал отмяна на дадения ход по същество на делото, отправяне на преюдициално запитване до СЕС и спиране на настоящото производство.

Ответникът „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, чрез процесуалния си представител адв. Т. от САК в съдебно заседание оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност. Моли решението да бъде оставено в сила. Претендира присъждането на разноски по представен списък с доказателства за извършването им. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, Х.-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е НП № 753433-F742551/01.02.2024 г., издадено от Началника на отдел „Оперативни дейности“ - С. в ЦУ на НАП, с което на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 18926,17 лв., за нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел за установено, че на 30.10.2023 г. в 12:04 часа била извършена проверка, обективирана с П. № 050902810703-3, на адрес в [населено място], общ. Т., обл. Я., база на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, във връзка с осъществяване на В. на стоки по П. № 050902810703-1 от 29.10.2023 г., съставен на ГКПП В. - Д. мост 2. Установено е, че превозваната стока с код КН 0808 3090 представлява ябълки, круши и дюли, пресни: круши - 17280 кг. (в т.ч. 13824 кг. и 3456 кг.). Стоката е със стойност по фактура № 23560044 - 24192,00 евро (левова равностойност по фиксиран курс на БНБ — 47315,43 лв.) и за същата липсвали данни за предварително деклариране на превоза до влизане на транспортното средство на територията на страната на 29.10.2023 г. на ГКПП В. - Д. мост 2.

На 03.11.2023 г. срещу "ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД бил съставен АУАН № F742551/03.11.2023г. за извършено от дружеството административно нарушение по чл.127и, ал.1 ДОПК. След запознаване с преписката от началник отдел „Оперативни дейности“—С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ е издадено обжалваното пред СРС наказателно постановление. В НП е посочено, че нарушението е извършеното на дата 29.10.2023 г. в [населено място], съгласно чл. 48, ал. 2 от ЗАНН, като на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД е наложена имуществена санкция в размер на 18926,17 лева.

След анализ и преценка на събрания по делото писмени и гласни доказателства въззивният съд е отменил НП. За да постанови решението си, на първо място СРС е намерил, че съставеният АУАН е непълен откъм обстоятелства около извършване на твърдяното нарушение, като липсва посочване и на датата на нарушението – в нарушение на изискванията по чл. 42 т. 3 и 4 от ЗАНН. В мотивите на въззивното решение е посочено, че за да отстрани сериозната нередовност на АУАН при

издаването на НП, АНО е внесъл допълнителни съставомерни елементи от твърдяното нарушение и различна, неприсъствала в АУАН правна аргументация (относно датата и мястото на твърдяното нарушение), с което на нарушителя за първи път са предявени факти и обстоятелства, които не са му били известни при съставяне на АУАН. На следващо място съдът е намерил, че в НП липсва релевантна информация за индивидуализиране на самия превоз - от територията на коя държава - членка на ЕС е започнал превоза; с какво транспортно средство е осъществен същият. Изтъкнато е още, че актосъставителят в нарушение на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН е ползвал свидетели само по съставяне и връчване на акта, при наличие на данни за длъжностните лица, които са осъществили физическата проверка на стоката на ГКПП В.-Д. мост 2 (допуснати впоследствие и разпитани) и в базата на дружеството в [населено място]. Обоснован е краен извод за допуснати в хода на АНП съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на санкционируания субект. Отделно от изложеното, при извършена проверка за правилното приложение на материалния закон, състава на СРС е приел, че липсва осъществен състав на нарушението по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, доколкото „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД до края на деня, следващ деня на пристигането, а именно 30.10.2023 г. е декларирало данни за превоза. Тези действия на получателя на стоката, според СРС, санират пропуската от предния ден.

Решението е правилно като краен резултат.

Настоящият касационен състав не възприема извода на въззивния съд, по отношение на приетата несъставомерност на деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД. Това е така, защото съгласно разпоредбата на чл.127и, ал.1 от ДОПК, при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката, най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. В нормата на чл.8, ал.1 от Наредба № 5/29.09.2023г. на МФ за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България е предвидено, че при всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни, съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48. Анализът на приетата от АНО за нарушена разпоредба на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, противно на изложените мотиви в процесното въззивно решение води до извода, че данните за превоза трябва да се декларират предварително, до влизане на транспортно средство на територията на страната, т.е. фактическият състав на приетото за извършено нарушение е осъществен с влизането на транспортното средство на територията на РБ, без да е подадена декларация (приложение №1). В този смисъл, от събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства безспорно се установява,

че санкционираното дружество не е изпълнило задължението си по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, като не е декларирало предварително пред НАП данни за превоза на стока от списъка на стоки с висок фискален риск от друга държава - членка на ЕС, до влизане на транспортното средство на територията на страната. Настоящият касационен състав не споделя и извода на въззивния съд, че със съставянето на АУАН пред свидетели, които не са присъствали на проверката е допуснато съществено процесуално нарушение при съставянето на АУАН. Разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН изрично допуска при невъзможност на свидетелите, присъствали при извършването или установяването на нарушението, актът да се състави в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбележи в акта.

Правилен обаче е изводът на въззивния съд, че в проведеното административнонаказателно производство са допуснати нарушения на императивните разпоредби на чл. 42, ал. 1, т. 3 и т.4 ЗАНН, доколкото в процесния АУАН не е посочена датата и мястото на извършване на нарушението, както и обстоятелствата при които е било извършено същото. Посочената непълнота на АУАН е довела до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, което е било поставено в невъзможност да разбере фактическите рамки на вмененото му с АУАН административнонаказателно обвинение. Спазването на посочените изисквания служи за очертаване кръга на доказателствено-релевантните факти, за преценка правилността на правната квалификация на нарушението, гарантира на нарушителя възможността да упражни своето право на защита в производството в пълен обем. В случая, с НП са предявени на дружеството нови факти и обстоятелства, които не са били известни при съставяне на АУАН – мястото и датата на нарушението и така е препятствана възможността то да проведе адекватно защитата си. Напълно се споделят решаващите съображения на районния съд за допуснати съществени процесуални нарушения, включително и недостатъчно пълно описание в АУАН на недекларирания превоз – вид и номер на транспортното средство, дата, час на влизане на територията на страната, като същите не следва да се преповтарят.

Предвид изложеното, оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Исканията в молбата от 04.11.2024 г. за отмяна на хода по същество на делото и отправяне на преюдициално запитване до СЕС и спиране на производството по делото, настоящият касационен състав намира за неоснователни, тъй като формулираните въпроси във връзка с тълкуване на чл.50 и чл.49 от Хартата на основните права на ЕС са неотнормирани към конкретните, изложени в касационната жалба касационни основания.

С оглед изхода на спора, на ответника по касация се дължат разноски, като е неоснователно възражението за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение, предвид, че е съобразено с минималния размер по чл. 18, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и е изчислено, според размера на наложената глоба 18926,17лв., като е прибавена и сумата на дължимия ДДС.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на касатора, направено в молба от 04.11.2024г.

за отмяна на хода по същество на делото и отправяне на преюдициално запитване до СЕС по формулираните в искането въпроси, както и спиране на производството по делото.

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 2965/24.06.2024 г., по НАХД № 3235/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД, ЕИК[ЕИК] сумата 2 523,60 лева (две хиляди петстотин двадесет и три лева и шестдесет стотинки) адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: